

*Düřtü Hüseyin atından Sahrâ-i Kerbelâ'ya
Cibril varıp haber ver Sultân-ı Enbiyâ'ya*

**BAŞAKŞEHİR
BELEDİYESİ**

“İnnema yürüdüllahü li yüzhibe ankümür ricse ehlel beyti ve yütahhiraküm tathıra”

“ Allah, yalnızca siz Ehl-i Beyt’ten her çeşit pislik ve kötülüğü giderip sizi tertemiz kılmak ister”

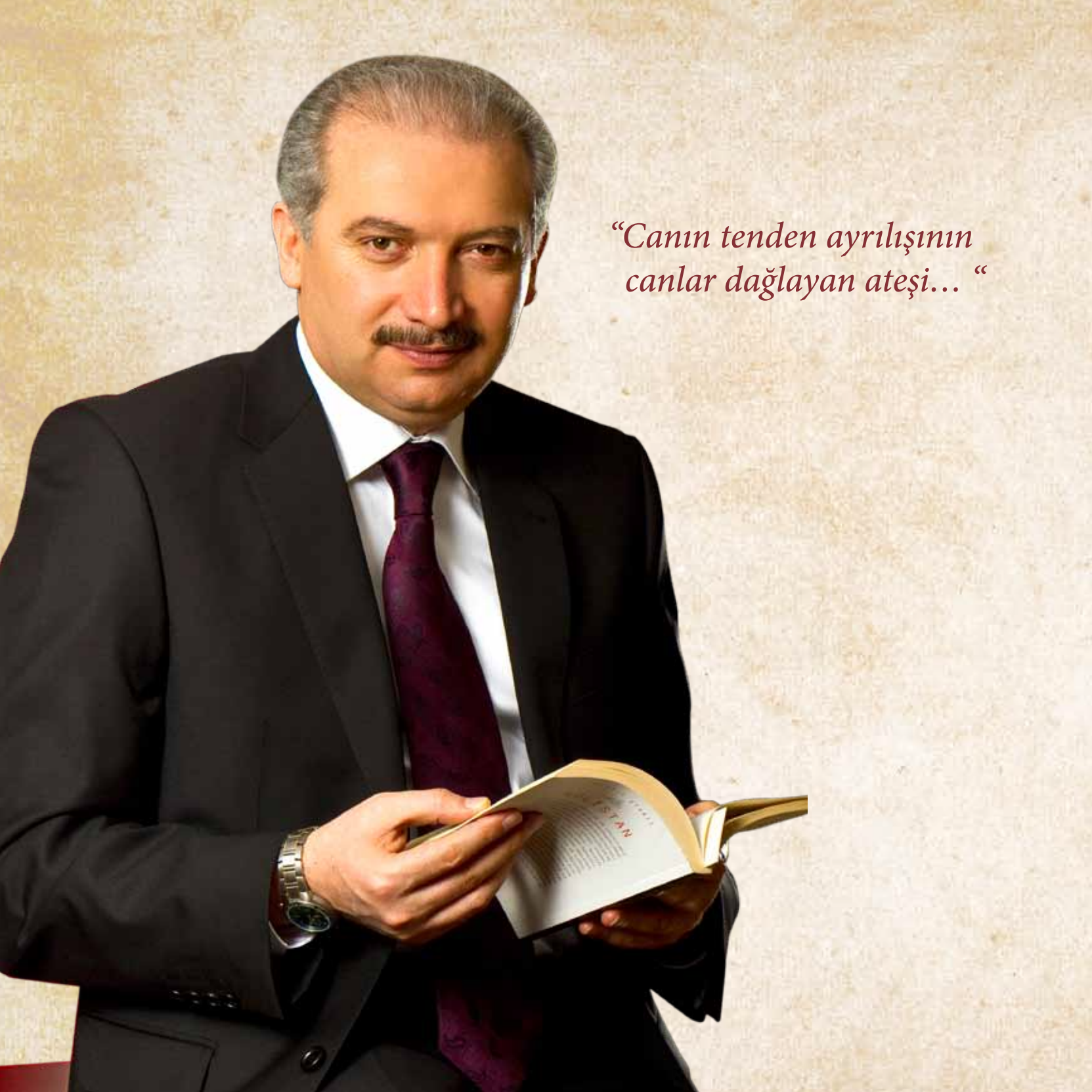
(AZHAB 33)

MÂH-I MÂTEM

M U H A R R E M

Başakşehir Belediyesi'nin **Kültür Armağanıdır.**

*“Canın tenden ayrılışının
canlar dağlayan ateşi...”*

BAŞKANIN ÖNSÖZÜ

ftirak... Gönüller yaralayan elim bir keder... Canın tenden ayrılışının canlar
. Peygamber Efendimiz Hz.Muhammed (sas)'in torunu, Hz.Fatıma valide-
evlatları Hz.Hüseyin ve Ehl-i Beyt'in, Kerbela'da yaşadıkları acının üzerin-
e de, bu müessif olay bugün hala yüreklerimizi derinden sızlatıyor... Pey-
veladetinin ardından kulağına 'Cennet çocuklarının efendisi' diye seslendiği
cimasızca katledildiği gün olan Hicri 10 Muharrem 61, yalnız İslam tarihinin
ık tarihinin en talihsiz günlerinden biridir.

mertliğin, merhamet, cesaret ve insan sevgisinin yeryüzünde vücut bulduğu
alardan olan Hz.Hüseyin'in o bedbaht günde döktüğü gözyaşını, asırlardır
hiç bitmeyecek bir sevgi ve eksilmeyecek bir iştihakla hasretini yüreğimizde
nan tüm kalpleri tarifsiz bir eleme boğan Hz.Hüseyin ve Ehl-i Beyt'in Kerbe-
f olayda yaşadıkları acıları anmak ve anlamak için yüzyıllardır hep birlikte
yalnız sevinci değil acı ve gözyaşını paylaşmada da gösterdiğimiz hassasiyetle,
laşılması zor bir yüksek ahlak örneği sergiliyoruz. Böylesi acıların bir daha
in gerekli olan ve bizi asırlardır bir arada tutan değerlerimizin yeniden farkı-
iyle...

Mevlüt UYSAL
Başakşehir Belediye Başkanı

HASAN EYN (radiyallahu anhum)

RESUL-İ ZİŞAN'IN GÖZ NURLARI HASAN VE HUSEYİN

Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin. Peygamber Efendimiz'in iki sevgili torunu. Hz. Ali ile Hz. Fatıma'nın oğulları. İki büyük şehid.

Peygamber Efendimiz'in iki torununu çok sevdiği, onlarla türlü oyunlar oynadığı, sırtına bindirip gezdirdiği, secde de iken üstüne çıktıklarında secdesini uzattığı bilinmektedir. Yine Efendimiz'in onlara "cennetin efendileri" dediği ve "Allahım! Ben onları seviyorum, sen de sev" dediği de rivayet edilmiştir. Hz. Ali ve Hz. Fatıma ile birlikte âl-i abâdan olan Haseneyn, Resulullah'ın "Allahım! Bunlar benim ehl-i beytimdir, onları kötülüklerden koru ve tertemiz kıl" iltifatına mazhar olmuşlardır. Zaman zaman Efendimiz, onlardan dolayı "Ceddü'l-Haseneyn" (Hasan'la Hüseyin'in dedesi) künyesi ile de anılmıştır.

HZ. HASAN, Hicret'in üçüncü yılında, Medine'de doğmuştur. Hz. Ali'nin en büyük oğludur. Bizzat Peygamber Efendimiz ismini vermiş ve kulağına ezan okumuştur. Resulullah'a benzerliği ile meşhurdur.

Babasının hilafet dönemine kadar ön plana çıkmamış olmakla birlikte, babası tarafından kardeşi Hz. Hüseyin ile birlikte Hz. Osman'ı isyancılara karşı korumak ve evine su taşımakla görevlendirildiği bilinmektedir. Babası hilafete geçtikten sonra,

kardeşiyle birlikte Kûfe'ye, halkı babalarının yanında yer almaya ikna etmek için gitmişler, Cemel ve Siffin'de babalarının yanında savaşmışlardır.

Hz. Ali'nin Kûfe'de şahadetinden sonra, Kûfeliler Hz. Hasan'a biat edip onu halife tayin ettiler. Bunu haber alan Hz. Muaviye b. Ebi Süfyan, onu bundan vazgeçirip taraftarlarını kendi safını çekmek için yoğun bir çabaya girişmiştir. Bunun için Hz. Muaviye bir ordu hazırlayıp onun üzerine göndermiş, Hz. Hasan, "Müslüman kanının dökülmemesi" konusundaki hassasiyeti nedeniyle barışı tercih etmiştir. Bu tercihi bir kısım taraftarı karşı çıkmış ama o bu kararından vazgeçmemiştir. Bu arada bir suikast sonucu yaralanmış ama ölümcül olmayan bu yaralanmayı atlatmıştır.

Öte yandan Hz. Muaviye, Hz. Hasan'ın tüm haklarından vazgeçtiğini ilan edip hilafeti kendisine teslim etmesini istiyor, bunun için çeşitli faaliyetlerde bulunuyordu. Hz. Hasan, fitne istemeyen yapısı ve Müslümanlara düşkünlüğü nedeniyle, Hz. Muaviye ile anlaşarak hilafetten vazgeçtiğini ve bütün haklarını kendisine verdiğini beyan eden bir mektup takdim ederek Medine'ye dönmüştür. Bu duruma karşı çıkan birçok taraftarı olmuş, kimisi ona isyan edip Hz. Muaviye'ye direnmişlerdir.

Hz. Hasan Medine'ye yerleştikten sonra siyasete karışmamış, bir rivayete göre Hz. Muaviye'nin oğlu Yezid ile evlendirilmek vaadiyle kandırılan eşi Cade binti Eşas tarafından zehirlenmiş ve kısa bir süre sonra da vefat etmiştir. Kardeşine, mümkünse dedesi Resulullah'ın yanına, değilse annesinin yanına gömülmesini vasiyet etmiş, Mervan b. Hakem'in karşı çıkması nedeniyle Cennetü'l-baki'ye annesinin yanına defnedilmiştir.

“Mücteba, zeki, tekî, sıpt” gibi lakaplarla anılan Hz. Hasan, birçok kaynakta Hülefa-i Raşidin’in beşincisi kabul edilmiş ve “Hilafet, benden sonra otuz yıldır” hadisinin onun altı aylık hilafeti ile sona erdiği belirtilmiştir. Çok sayıda evlilik yaptığı rivayet edilen Hz. Hasan’ın, bu evliliklerden çok sayıda çocuğu olmuş, onun soyundan gelenlere de ‘şerif’ denilmiştir.

HZ. HÜSEYİN Hicret’in dördüncü yılında Medine’de doğmuştur. Onun ismini de bizzat Efendimiz vermiş ve kulağına ezan okumuştur. Ağabeyi Hasan ile birlikte babalarının hilafet dönemine kadar ön plana çıkmamışlardır. Babaları tarafından, Hz. Osman’ı isyancılara karşı korumak ve evine su taşımakla görevlendirildikleri bilinmektedir. Babaları hilafete geçtikten sonra, Kûfe’ye, halkı babalarının yanında yer almaya ikna etmek için gitmişler, Cemel ve Siffin’de babalarının yanında savaşmışlardır.

Hz. Hüseyin, ağabeyi Hz. Hasan’ın Hz. Muaviye ile anlaşmasına karşı çıkmış, başarılı olamayınca da kararına razı olup onunla birlikte Medine’ye dönmüştür. Burada hiçbir siyasi faaliyetin içinde bulunmamış, zahidane bir hayat yaşayarak yönetimle ilgili hiçbir iddiası olmamış, babasının ve ağabeyinin katillerinin bulunması yönündeki tekliflere sıcak bakmayarak sürekli fitneden kaçınmıştır. Bu durum Hz. Muaviye döneminin sonlarına kadar devam etmiştir.

Saltanat döneminin sonlarına doğru Hz. Muaviye b. Ebi Süfyan’ın oğlu Yezid’e biat edilmesini istemesi, birçok Müslüman gibi Hz. Hüseyin’i de rahatsız etmiştir. Hz. Muaviye’nin vefatından sonra yerine geçen oğlu Yezid, babasının hayatında

kendisine biat etmeyen Hz. Hüseyin'den her ne şekilde olursa olsun biat almak istiyordu. Bunun için kendisine Medine Valisi ile haber göndererek biat etmesini istedi. Hz. Hüseyin de bir gün sonra halkın huzurunda bunu yapacağını söyleyerek oradan ayrıldı ve o gece kardeşi Muhammed Hanefi hariç, tüm aile fertlerini alarak Mekke'ye doğru yola çıktı.

Bu arada, Hz. Hüseyin'in Medine'den ayrılıp Mekke'ye gittiğini duyan Kûfeliler, ona biat etmek istediklerini bildiren mektuplar ve heyetler gönderdiler. Hz. Hüseyin de durumu incelemesi için Kûfe'ye, amcasının oğlu Müslim'i gönderdi. Kûfeliler onun adına amcasının oğluna biat ettiler ve onu Halife ilan ettiler. Bu gelişmeler üzerine Müslim Hz. Hüseyin'e durumu rapor eden ve Kûfe halkının kendisine biat ettiğini, burada durumun kontrol altında olduğunu belirten bir mektup yazdı. Mektubu alan Hz. Hüseyin, birçok taraftarının karşı çıkmasına ve Kûfelilere güvenilemeyeceği şeklindeki sözlerine aldırmadan, bazı taraftarları ve bütün ailesiyle birlikte Kûfe'ye doğru yola çıktı.

Bu arada Kûfeliler, Yezid'in valisi olan ibni Ziyad'ın bastırmasıyla sözlerinden dönüp saf değiştirdiler ve Müslim'i yalnız bıraktılar. Yapayalnız kalan Müslim'i Yezid'in Kûfe valisi yakalayıp şehid etti. Bu gelişmelerden haberi olmayan Hz. Hüseyin ise Kûfe'ye doğru yolculuğunu sürdürüyordu. Yolda rastladıklarından Kûfe'yle ilgili bilgiler alan Hz. Hüseyin, durumun değiştiğini ve Kûfeli'lerin sözünden cayıp Müslim'i katlettiklerini öğrenince, beraberindekilere, isteyenin ayrılabileceğini haber verdi.

Bunun üzerine birçok taraftarı ayrılmaya başladı. Nineva bölgesindeki Kerbela'ya vardıklarında, aile fertleriyle birlikte toplam yetmiş kişi kalmışlardı.

Bu arada, Kûfe Valisinin emriyle uzun bir süre takip edilen kabile, yine Vali'nin emriyle susuz ve savunmasız bir alanda konaklamaya zorlandılar. Bir taraftan da bir ordu onların üzerine doğru hücumla geçti. Hz. Hüseyin, Kûfeli'lerin sözünden döndüklerini öğrendiğini ve buradan Medine'ye geri dönmek veya İslam ordularına katılıp sınır boylarında kafirlerle savaşarak şehit olmak istediğini bildirdi. Bu isteğinin, "Yezid'e biat etmek koşuluyla" kabul edilebileceğini bildirdiler. Hz. Hüseyin biat şartını kabul etmedi.

Tarihler Muharrem'in onunu gösterdiğinde, binlerce kişiden oluşan bir ordu, çoğunluğu kadın ve çocuk olan yetmiş kişilik aç ve susuz bir kabileye karşı katliama hazırlanıyordu. Hz. Hüseyin, bu katliamı durdurmak için onları ikna etmeye çalıştı, ama sözünü dinlemediler ve oradakilerin çoğunu kılıçtan geçirip şehit ettiler. Direnmeye çalışan Hz. Hüseyin'i de önce kılıçtan geçirdiler, sonra da başını kesip aldılar ve Yezid'e gönderdiler. Resulullah'ın torunlarının cesetlerini orta yerde bırakıp gittiler ve ancak bir gün sonra civar köylerden gelenler, paramparça edilmiş cenazeleri defnettiler. Hz. Hüseyin'in mübarek başını da bilinmeyen bir yere defnettiler.

'Şehid' lakabıyla meşhur olan Hz. Hüseyin'in soyu Ali Zeynelabidin'den devam etmiştir. Hz. Hüseyin'in soyundan gelenlere 'seyyid' denilmektedir.

KERBELÂ VÂK'ASI

KERBELÂ

Tarihi kaynaklarca sabittir ki Hicret'ten sonra Hz. Muhammed'in nurunun Mekke'yi şerefliendirmesinin ardından Müslüman gibi görünen ama yüreklerinde imandan eser olmayan bir çok insan bulunmaktaydı. Bir başka ifade ile bu kişiler Müslüman olabilmış ama has bir mümin olamamışlardı. Tarihçiler bu duruma dûçar olmuş kişilerin nasipsizlikleri ile ilgili en önemli sebep olarak Arap kavmindeki çok eskilere dayanan bir ırksal kavgayı ve kini gerekçe göstermektedirler.

Bilindiği gibi İbrahimî olan Kusay'dan itibaren Arap kavmi genel olarak Abdüddâroğulları ve Abdimenâfoğulları olarak ikiye ayrılmıştı. Kâbe hizmetleri hususunda büyük çekişmeler yaşayan bu kavmin iki kolunun sürtüşmesi yüzyıllarca devam etmişti. İşte Hz. Muaviye'nin inanmadığı dönemde Hz. Peygamber'in risaletinde gösterdiği tepki de bu temelden beslenmekteydi. Çünkü Hz. Muaviye, Ümeyyeoğulları'ndan gelmekteydi ve Abdimenâfoğulları'ndan gelen Hz. Peygamber'i, kavmi dolayısı ile kabul etmekte zorlanıyordu.

İşte bu şartlar altında Müslümanlığa geçmiş bu aile, tarihi sürecin devamı olmaktan kendilerini hiç kurtaramadılar ve genetik kinlerinin sonucu olarak Müslüman olmalarına rağmen Muhammed (SAV)'in gözbebeği Hüseyin'e kıydılar...

Efendimiz Muhammed (SAV)'in, "Eti etimdir kanı kanım..." dediği, susuzluktan mübarek dudakları çöle dönmüş Hüseyin'in kanını Kerbelâ toprağına akıttılar...

Muharrem ayı ve 10 Muharrem, İslamiyet'ten önce var olan kadim dinlerden beri önemli olmakla birlikte özellikle Hz. Muhammed (SAV)'in hicretinden sonra 61 yılında yaşanan bu elem vakıa ile birlikte İslam toplumu üzerinde kapanması mümkün olmayan büyük bir yara açmıştır.

Hicrî Muharrem 61 tarihinde (10 Ekim 680) Kerbelâ'da Hz. Hüseyin, ailesi ve Ehl-i Beyt-i Mustafâ'nın birçok müntesibinin şehit edildiği bu olay bütünüyle ele alındığında hâlâ âşıkların gönüllerini yaralamaya devam etmektedir.

حسین

Hız. Ali'nin hariciler tarafından şehit edilmesinden sonra Iraklılardan 40 bin kişi Hız. Hasan'a biat etti. Mısır ve şam ise Hız. Muaviye'ye biat etmeye başladı. Ortaya çıkan bu durum savaşın çıkmasını kaçınılmaz hale getiriyordu. Hız. Hasan bunu düşünerek halifelikten çekilmeyi Müslüman kanı dökülmesine tercih etti. Ama bunun için öncelikle birtakım şartlar öne sürdü. Bunlar arasında en önemlileri "hilafet makamının sultanlık haline dönüştürölmemesi" ile "kendisi ve kardeşi Hız. Hüseyin'e can emniyeti verilmesi" idi.

Hız. Muaviye bu şartları kabul etti ama kendinden önceki dört halife döneminde amacı sadece halka doğru yolu göstermek olan Peygamber halifeliği onun zamanında saltanat şeklini almakta gecikmedi ve Hız. Muaviye, oğlu Yezid'i veliahdı tayin etti. Oğluna vasiyet olarak da řu sözleri kayda geçmiştir: "Ben senin için kimseden korkmam. Ancak Ali'nin oğlu Hüseyin'den ve Ömer'in oğlu Abdullah ve Zübeyr'in oğlu Abdullah'tan korkarım. Eğer Hüseyin'e galip gelersen affet ve ona iyi muamele et. Onun bize yakınlığı ve büyük hakkı vardır ve o Peygamber'in de torunudur." Yezid ise, kendisine söylenenlere pek kulak asmadı ve Hız. Hüseyin'in de içinde olduğu o üç kişinin, kendisine biat etmediği takdirde boyunlarının vurulması emrini çıkarttı.

Hız. Hüseyin Yezid gibi birine biat etmek yerine ailesi ve yakınlarıyla birlikte şehri terk etme kararı aldı. Önce Mekke'ye, ardından Medine'ye gitti. Kûfelilerin daveti üzerine de Medine'den Kûfe'ye doğru yola çıktı. Ancak o sırada Ubeydullah bin Ziyad, Yezid tarafından Kûfe'ye vali olarak atanmıştı ve Ubeydullah bin Ziyad tarafından katile Kerbelâ'da ikamet etmeye zorlandı (3 Muharrem 61).

Ertesi gün Ömer bin Sa'd Hz. Hüseyin ve kabilesini ortadan kaldırmakla görevlendirildi. Hz. Hüseyin ise, ona davet üzere oraya geldiklerini ve istemezlerse gidebileceklerini belirtti. Ömer ise aldığı emir üzerine suyun bulunduğu yerin önüne beş yüz atlı koyarak kafilenin suya ulaşmasını engelleyen bir set çekti.

10 Muharrem günü geldiğinde Ömer askerlerini Hz. Hüseyin'in üzerine yürüttü. Ömer'in 6 bin askerine karşılık Hz. Hüseyin'in 32 süvari ve 40 piyalesi vardı. Ömer'in Hz. Hüseyin tarafına attığı ok ile muharebe başladı.

Savaşın sonlarına doğru bir ok isabeti ile Hz. Hüseyin'in oğlu Ali Asgar da şehit oldu. Hz. Hüseyin gözyaşları içinde düşmana beddua ediyordu. Susuzluğunu gidermek için Fırat'a doğru yürürken bir ok darbesi de onun mübarek ağzına isabet etti ve eşkıyalar Hz. Hüseyin'in üzerine hücum etmeye başladılar. Bir eşkıya sol elini, bir diğeri de sol omzunu kılıçla yaraladı. Sinan bin Nehâi de mızrakla vurup yere düşürdü ve mübarek başını vücudundan ayırdı. "Cennet gençlerinin efendisi", Peygamberimizin gözünün nuru Hz. Hüseyin'in cansız bedeninde tam 33 mızrak yarası, 34 darp izi ve çok sayıda ok yarası bulunuyordu.

Kerbelâ'da Hz. Hüseyin'in ashabından şehit olanların sayısı 72 kişi... Ömer bin Sa'd'ın askerinden ölenler ise 88 kişi idi.

İşte o günden beri 10 Muharrem tüm gönüllerde bir matem günü oldu. Kerbelâ hadisesine, Hz. Hüseyin Efendimiz ve 72 Kerbelâ şehidine duyulan acı her yıl yeniden ve yeniden, sadece Ehl-i Beyt sevdalılarının gönüllerinde değil, tüm gönüllerde tazelenir oldu.

“Ali - Fâtima”
Celî ta'lik levha / Hattat : Ali Paşa

ŞÜHEDÂ-YI DEŞT-İ KERBELÂ

Abdullah oğlu Avf
Abdullah-i Muhyi oğlu Ömer
Abdullah oğlu Sa'd
Abdullah-i Yezmi oğlu Abdurrahman
Akîl oğlu Câfer
Akîl oğlu Müslim
Akil oğlu Abdurrahman
Amr Kelbi oğlu Abdullah
Avf oğlu Avn
Avsece oğlu Müslim
Cebâve oğlu Ömer
Cebâve oğlu Abdullah'ın oğlu Muhammed
Ebu Câfer
Deccâne oğlu Abdullah
Deccâne oğlu Sa'd
Enes oğlu Mâlik
Enes oğlu Muhammed
Farrat oğlu Ömer
Firûzan (Îmâm Hüseyin'in kölesi)
Fâris oğlu Gulam
Gûlam Selman
Gulam oğlu Urve
Ebû Hânî
Hasan-i Hemedanî oğlu Berir

Hûr oğlu Ali
Hanzala oğlu Said
Hassen oğlu Zehir
Halit oğlu Ömer
Harir oğlu Hamza
Hâris oğlu Cebâve
Hâris oğlu Yusuf
Kays bin Ârâbî
Kelbi oğlu Veheb
Ma'kel oğlu Enes
Malik oğlu Vekkas
Hz. Meşkûr
Mezahir oğlu Habib
Mikdâd oğlu Muhammed
Muhacir-i Câfî oğlu Zeyd
Muhammed-i Kesiyr
Muhammed Kesiyr oğlu Mahdum
Muta oğlu Ömer
Müslim Akîl oğlu Abdullah
Müslim Akîl oğlu İbrahim
Müslim Akîl oğlu Muhammed
Müslim Hammâd
Müslim Mazenî oğlu Yahya
Ömer oğlu Halit

Raf'i oğlu Hilâl
Rebîa oğlu Kays
Riyah oğlu Hûr
Riyah oğlu Mus'ab
Hz. Sad
Sad oğlu Hanzala
Seviyd oğlu Şit
Ubeyd oğlu Şerih
Urve oğlu Abdurrahman
Utbe-i Vekkas oğlu Haşim
Utbe oğlu Mâlik
Ziyad Şaabi oğlu Zeyd
Hz. Ali oğlu Ebubekir
Hz. Ali oğlu Abdullah
Hz. Ali oğlu Fadl
Hz. Ali oğlu Osman
Hz. Ali oğlu Celal Abbas
Hz. Ali oğlu A'vn
Hz. Hasan oğlu Abdullah
Hz. Hasan oğlu Kâsım
Hz. Hüseyin oğlu (Masum) Kâsım
Hz. Hüseyin oğlu Ali Ekber
Hz. Hüseyin oğlu (Mâsum) Ali Asgar

حضرت رسول

قریش جویدی

عبدالمعین
حارث

حضرت علی

ولید
تعمیه

بومیل

OSMANLI MEDENİYETİNDE MUHARREM KÜLTÜRÜ VE KERBELÂ

İslam toplumunu derinden çatlatan bu vak'a şüphesiz İslam dininin inanç konusunun da merkezinde önemli bir yer teşkil etmiştir. Yüzyıllar içinde bu olaya karşı sergilenen tavır dünya Müslümanlarının büyük kesiminde gösterilen bir tepki kültürünü doğurmuştur. Bu olgunun bir ürünü olarak, Osmanlı medeniyetinin sahip olduğu geniş dinî geleneklerde yer alan Muharrem kültürü, İslam coğrafyasında ortalamanın oldukça üstünde bir seviyeye sahiptir. İran ve Acem kültürü ile çatışmasına karşın bu ortak konuda ayrı gibi gösterilmeye çalışılan Osmanlı medeniyetinin durumu, hakikatte bunun zıddı konumundadır.

Anadolu Müslümanları Şia ile büyük bir çekişme yaşamış olsalar da Kerbelâ Vak'ası ve Ehl-i Beyt konusunda sergiledikleri tepki aynı yöndedir. Fakat tüm bu eş yaklaşımlarla birlikte özellikle taşkınlıklarla dolu tepkiler hususunda Osmanlı toplumu büyük bir itidal anlayışı sergilemiş, bu dönemi tam bir "matem" havasında ruhuna işlemiştir.

Bu anlayışın bir eseri olarak bilinen en kadim kültürel unsur, Osmanlı döneminde ve Cumhuriyetin ilk yıllarında, Muharrem ayının ilk on günü, öğle ezanlarının Hüseyinî makamında okunduğu, bazı dergâh ve evlerde ise on gece boyunca sırayla Fuzûlî'nin Hadikatü's-Süedâ'sının okunmasıdır. Bu şekilde gerçekleşen birçok ritüel ile Kerbelâ hüznü Türk-İslam toplumunun tamamına yansımıştır.

İşte okunan ezanlardan düzülen mersiyelere kadar; evlerden, sokaklardan tekkelere kadar tüm İslam coğrafyası tam 13 asırdır bu matemi yüreklerinin en derin yerinde hissetmiştir ve hala hissetmektedir.

I. BÖLÜM

UŞŞAK MERSİYE
Bildiniz mi ben kimem?

NEVESER SALAT

RAST İLAHÎ
Şâh Hüseyin'in firka tiyle

RAST İLAHÎ
Ey Fâtıma, ey Fâtıma

MAHUR İLAHÎ
Ehl-i beyti Mustafa'nın hâkine yüz sürmüşüz

RAST SUUL
Li hamseti utfi biha

HİCAZ İLAHÎ
Düşdü çün kim Kerbelâ' ye gözleri şehlâ Hüseyin..

HİCAZ İLAHÎ
Muharrem geldi can ağlar, cihan ağlar...

HİCAZ İLAHÎ
Geçeriz dünyada can-ü cânandan..

SÜZİNÂK İLAHÎ
Ali almış sancağını eline

II. BÖLÜM

ÇARGÂH MERSİYE
Muharrem'dir gülistân-ı gönüller bahr-i kân olsun

HÜSEYNÎ NEFES
Habib-i Kibriyâ ağlar

HÜSEYNÎ MERSİYE
Gül ağlar Sümbül ağlar

HÜSEYNÎ İLAHÎ
Can ü dilden Hakdan iste...

UŞŞAK İLAHÎ
Âbidan-ı Mustafa'yız biz...

DÜĞÂH MÂYE İLAHÎ
Hey be zalim n'oldu Ahmed Nesline

HÜSEYNÎ İLAHÎ
Cam-ı Muhabbet içtik

UŞŞAK İLAHÎ
Elestü'bi Rabbiküm hitâb olunduk

HÜZZAM İLAHÎ
Kurretü'l ayn-i Habîb-i Kibriyâsın yâ Hüseyin...

HÜZZAM İLAHÎ
Gözüm ki kâne boyandı

HÜZZAM İLAHÎ
Zâlimler el vurub şimşir-i can rübâyâ...

حسین

MÂH-I MÂTEM
K O N S E R P R O G R A M I

HÜSEYİN SEBİLCİ

Hüseyin Sebilci Osmanlı-Türk tasavvuf kültürünün günümüze intikali hususunda önemli kültür köprülerimizden birisidir. 1894 yılında Şehremini’de dünyaya gelen Hüseyin Sebilci, seyyid bir soydan gelmektedir. Ağabeyi Mazhar ile birlikte küçük yaşta İstanbul tasavvuf hayatında hatırı sayılır bir yer edinmiş bu iki kardeş, sesleri ile de bulundukları meclisleri feyiz dolu nağmelerle mest etmiştir.

Sebilci’nin sahip olduğu musiki kabiliyetlerinin en müstesna olanı şüphesiz ki mersiye hânıdır. Ölüm matemi için okunan bu eserler hususunda sahip olduğu bilgi birikimi onu, yetiştiği çevrede adeta tek isim olarak tanıtmış olup özellikle Kerbelâ matemi üzerine okuduğu Hz. Hüseyin Efendimiz ile ilgili mersiyeler, birçok Ehl-i Beyt aşığının kalbini yakmıştır. Sebilci bu mersiyeleri okudukça yanan kalpler ona daha da hürmet göstermiş, son dönemde Muharrem ayı denince akla gelen ilk isim Sebilci Hüseyin

Efendi olmuştur. Kerbelâ mersiyeleri yanında okuduğu cenaze mersiyeleri ile de önemli bir icracı olmuş Sebilci’nin bu mersiyelerinden birisi kayıt altına alınmıştır. İlk Türk Hava şehitlerimiz için okuduğu, “Ağla annem, ağlamanın yeridir. Tayyareden düşen oğul Fethi’dir” mısraları ile biten bu meşhur Hava Şehitleri Mersiyesi plak haline gelmiş önemli bir kayıttır. Sebilci, bundan başka birçok film müziğine de duygulu mersiye ve gazeller okumuştur.

İcralarındaki üslubu ile adeta son örnekleri bizlere aktarmış olan Sebilci Hüseyin Efendi, yanık ama bir o kadar da vakur sesiyle “Sebilci tavrı” olarak anılacak bir icra üslubunu, musiki camiasına incelenmesi gereken bir tavır olarak kazandırmıştır.

UŞŞAK MERSİYE BİLDİNİZ Mİ BEN KİMEM

Okuyan : Hüseyin Sebilci

Güfte : Sirzad

Hız. İmam-ı Mazlum tarafından na merdan-ı Şam u melain-i Küfe'ye karşı irad buyurulan hitabe-i şedidü'l-mealdir.

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

Kıblegâhım Kabedir maksud u mabudum ilah
Kavlime ikrarıma ceddım peyamberdir güvâh
Bî-günahım cümle edyan ü milelde bî-günâh
İntisabımdır günahım varısa peygambere

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

Bildiniz mi ben kimim çeşm-i çerağ-ı Haydar'ım
Bid'a-i pakize-i hatun-ı ruz-ı mahşerim
Nev gülüm gülşenserâ-yı hazret-i peygamberim
Yok mudur imanınız eyâ o vâlâ gevhere

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

Katlimin esbabını izah edin eyâ nedir
Mevcin derya gibi leşkerle bu sahran nedir
Bir nefer-i mazlumu öldürmekte bu gavga nedir
Ben ki mevte teşneyim hacet mi var leşkere

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

Mültezemse taat-ı emr-i Yezidi bî-haya
Etmeyin benden anı ümid ey ehl-i heva
Uktulunî uktulunî bil-cefai ve'l-eza
Davranın ey zaliman şemşir ü tir ü hançere

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

Salihim fisk ü fücuru irtikap eyler miyim
Fasık ü facir Yezid'e intisap eyler miyim
Din-i tersa üzere ben şurb-i şerab eyler miyim

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

Batılı tasdik edubte Hakkı inkar eyleyem
Kendimi ferman-beri serdar-ı eşrar eyleyem
Ruh-i pak-i Ahmedî mahzun u bizâr eylemem
Tâbüim her veçhile ahkam-ı şer'-i envere

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e
Vali-i Şam oğluna biyat muhal-ender muhal
Pare pare etseniz de yok bu emre ihtimal

İşte meydan işte ben lazım değildir kıl ü kâl
Hiç terahhüm etmeyin bu bî-kes ü bî-yavere

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

Eyleyin katlimde isti'cal nâ-merdan-ı Şam
Heb idin icraya bu fi'l-i fecii ihtimam
Muntazırdır ruhum istikbale hayyülenam
Hun-çegan girsem gerek bezm-i huzur-ı davere

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

İ'tila-yı ruhumu ehl-i semavât istiyor
Enbiyâ evliya feyz-i mulakat istiyor
Dava-yı aşka habibim benden sebat istiyor
Nakt-i candır pişkeş-i maşuk-ı âşî- pervere

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

Oğlumun al kanına muhlut idin göz yaşımı
Öldürün evlâdımı damadımı kardaşımı
Cedd-i pakim nizelerde görmek ister başımı
Hoş gelir hâlim bu suretle cenab-ı Hayder'e

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

Durmasın fasık Yezid, İslâm'ı mahzun eylesin
Hâmilân-ı Hz. Kur'anı dil-hun eylesin
Gökleri aksiyle tâ mahşer-i şafak-gûn eylesin
Bu mukaddes cismimin akdıkça kanı yerlere

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

Katlimi kanlı yazıyla anlıma yazmış felek
Teşne-leb tiğ-i ihanetle şehit olsam gerek
Âl-i Sufyanda bu nenk ü ar kalsun haşre dek
Kim peyember oğlunu öldürdüler nâ-hak yere

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

Ey resul-i kibriya isyanı çok bir bendeyim
Ancak evladın tevellasıyla kalbi zindeyim
Nâil-i feyz-i şefa'at olmak ümidindeyim
Bu cihandan azim oldukda cihan-ı digere

Ehl-i Hakkı Şamıyan öldürmeyin nâ-hak yere
Görmeyin bu zulmü caiz hanedan-ı Hayder'e

RAST İLAHÎ ŞÂH HÜSEYN'İN FİRKATIİYLE

Güfte : Şeyh Ömer Fuad Şabanî

Beste : ?

Usûl : Sofyan

Şâh Hüseyin'in firkatiyle ağlayan gelsün beri

Âh ü vâh idüp dem-â-dem ağlayan gelsün beri

Kerbelâ'da çağrışırklar yâ Muhammed yâ Alî

Sînesine şerhalarla dâg uran gelsün beri

Kerbelâ-yı 'aşk içinde can ile olup şehid

Sînesin uryân idüp kanlar saçan gelsün beri

Ol Yezîdi can u dilden lanet idenlerdenüz

Ol pelîde sebb ü la'nı eyleyen gelsün beri

Hem Muhammed meclisinde Çâr yâr gelsün beri

Ey Fu'âdî hal ile irşâd olan gelsün beri

Kutb-ı 'âlem Şeyh Şa'bân'î'n 'azîz erkânını

Leyl-i 'aşûrada ihyâ eyleyen gelsün beri

RAST İLAHİ EY FÂTİMA, EY FÂTİMA

Güfte : Rüştü

Beste : ?

Usül : Sofyan

Ey Fâtıma ey Fâtıma
Kani sehâvet Fâtıma
Kapında miskin çağırır
Geçmez boğazdan Fâtıma

Siz hisseniz ayırınız
Ben hissemi verem ana
Su ile iftar edeyim
Hem yine niyet Fâtıma

Hasan Hüseyin bakıştılar
Gözden yaşlar akıttılar
Miskini tek doyuralım
Biz de yemeyiz Fâtıma

Fâtıma dedi ki yâ Alî
Her emrine dedim belî
Siz aç olup bizler yemek
Cihanda olmaz yâ Alî

Üç gün yemek yemediler
Taam yüzü görmediler
Halim budur demediler
Olmaz cihanda Fâtıma

Hırkanda vardır kırk yama
Evimde çok çektin cefâ
Sorarsa senden Mustafâ
Etme şikâyet Fâtıma

Var taşradan bir taş getir
Koyayım midem üstüne
Hiç kimse halim bilmesin
Sallanmasın bel Fâtıma

Rüşdü ile hep ehl-i Hakk
Hâlim yazar firak firak
Sorarsa senden ulu Hakk
Etme şikâyet Fâtıma

MAHUR İLAHİ EHL-İ BEYTİ MUSTAFA'NIN HÂKİNE YÜZ SÜRMÜŞÜZ

Güfte : Aşki Hz.

Beste : Aşki Hz.

Usül : Düyek

Ehl-i Beyt-i Mustafa'nın hâkine yüz sürmüşüz
Hamdülillah dü cihanda Hakk'ı Hakk'da görmüşüz
Aşk yolunda sabr ile bir nice sırra ermişiz
Bende-i şâh-ı velâyedir bizim unvanımız
Hz. Hayder-i Kerrâr pîrimiz sultanımız

RAST SUUL Lİ HAMSETİ UTFİ BİHA

Güfte : Anonim

Beste : Zekâi Dede

Usül : Düyek

Li hamseti utfi bihâ
Harre'l vebai'l hâtıma
El Mustafa ve'l Mürtezâ
Veb na humâ vel Fâtımâ

Yâ men lâ ti fû lem yezel
Utfu bî nâfi mâ nezel
Ente'l kavî yüne cinâ
An kahri me yövme'l halel

HİCAZ İLAHİ DÜŞDÜ ÇÜN KİM KERBELÂ' YE GÖZLERİ ŞEHLÂ HÜSEYN...

Güfte : Şevket

Beste : Veysel Dalsaldı

Usûl : Devr-i Hindi

Düşdü çün kim Kerbelâ'ye gözleri şehlâ Hüseyin
Kainata lerze düşdü dediler hep vâ Hüseyin

Akdı ol dem Kerbelâ deştinde tûfân-ı belâ
Al kızıl kan içre kaldı ruhleri hamrâ Hüseyin

Her Muharrem cem olub anda gürûh-ı âşıkân
Âh ü feryâd eyleyüb derler kamûsu yâ Hüseyin

Çekdiler tiğ-ı cefâyı dûdmân-ı Hayder'e
Şâd olub bu vakıadan hep zümre-i a'dâ Hüseyin

Mâtem-i âl-i âbâ çün geydi mü'minler siyeh
Âşıkân kanlar döküb çağırdılar veylâ Hüseyin

Şevketâ bu vakıadan kan ağlamak hemgâmıdır
Kerbelâ'da oldu ser-gerdan kadd-i bâlâ Hüseyin

HİCAZ İLAHİ MUHARREM GELDİ CAN AĞLAR, CİHAN AĞLAR...

Güfte : ?

Beste : Derviş Kanuni Cüneyt Kosal

Usül : Düyek

Muharrem geldi can ağlar cihan ağlar
Giyer aşık olanlar câme-i mâtem siyâh ağlar
Yanar hasretle sînem gönlüm ağlar gözyaşım çağlar
Şehid-i Kerbelâ'nın hal-i mazlumu anıldıkça

HİCAZ İLAHİ GEÇERİZ DÜNYADA CAN-Ü CÂNANDAN...

Güfte : Aşkî Hz.

Beste : Mustafa Hakan Alvan

Usül : Sofyan

Geçeriz dünyada cân ü cânândan
Kerbelâda akan kandan geçmeyiz
Geçeriz ukbâda bâg-ı cinândan
Kerbelâda akan kandan geçmeyiz

Kanar hâlâ kalbimizde bu yara
Hayderîyiz meyletmeyiz ağyâra
Çekseler de bizi sonunda dâra
Kerbelâda akan kandan geçmeyiz

Hüseyin bizim cânımız cânânımız
Hasan dahi dinimiz iymanımız
Kırılacak da pirimiz civanımız
Kerbelâda akan kandan geçmeyiz

Genç ihtiyar ateşe bıraksalar
Boynumuza bukağılar taksalar
Birer birer yakalayıp yaksalar
Kerbelâda akan kandan geçmeyiz

Hz. Hayder-i Kerrâr başımız
Hüseyin için dökülür gözyaşımız
Bu dünyada kalsa tek yoldaşımız
Kerbelâda akan kandan geçmeyiz

Ehl-i Beyt-i Mustafâ'ya fedayız
Hamdülillah zalimlerden cüdayız
Ruz-ı mahşer sahib-i iddiayız
Kerbelâda akan kandan geçmeyiz

Aşkî ağlar şehid-i Kerbelâ'ya
Gözyaşıyla niyaz eyler Mevlâ'ya
Katlanırsınız binbir türlü belaya
Kerbelâda akan kandan geçmeyiz

SÜZİNAK İLAHİ ALİ ALMIŞ SANCAĞINI ELİNE

Güfte : Yunus

Beste : Derviş Kânûni Cüneyt Kosal

Usûl : Sofyan

Ali almış sancağını eline
Çekilip giderler mahşer yerine
Hasan'ı Hüseyin'i almış yanına
Ah ümmetim diye ağlar Muhammed

Kıyâmet kopacak canlar uyanır
Mü'min derviş mürşîdine inanır
Yüzün yere koymuş Hakk'a yalvarır
Ah ümmetim diye ağlar Muhammed

Üryan olmuş yatar ol zaîf tenler
Sararmış benizler söylemez diller
Mahşer yerine cem olmuş erenler
Ah ümmetim diye ağlar Muhammed

Kızım Fâtıma'yı sana vereyim
Ben ümmetsiz cennetini neyleyim
Değmeyin bana Tamu'ya gireyim
Ah ümmetim diye ağlar Muhammed

Yunus eydür gelin kadrin bilelim
Fırsat elde iken tevhid edelim
Rûhu için çok salâvat verelim
Ah ümmetim diye ağlar Muhammed

ÇARGÂH MERSİYE

MUHARREM'DİR GÜLISTÂN-I GÖNÜLLER BAHR-İ KÂN OLSUN

Güfte : Alvarlı Efe

Muharrem'dir gülistân-ı gönüller bahr-i kân olsun
Vücûd iklimine hûn-i ciğer âb-ı revân olsun

Çözölsün mafsâl-ı ebdân dökölsün dîdeden kanlar
Dal olsun serv-i kâmetler kıyâmetden nişân olsun

Muharrem'de muhıbb-i hânedânın kalbi ateş-*bâr
Dilerim ki kıyâmetde Yezîd'i nâr-feşân olsun

Huseyn'i cilve-i hubb-i İlâhî mübtelâ etdi
Velâyet şâhına baldır belâlar âlî-şân olsun

Bugün evlâd-ı Zehrâ âl-i Muhtâr-ı İlâhî'dir
Ne yaptı başlarına ol Yezîd lânet-mekân olsun

Gülistân-ı risâletden dökölür hâke bülbüller
Nübüvvet gülleri soldu nedir hikmet ayân olsun

Huseyn sâdât-ı kirâmın şühedâsına rehberdir
Huzûr-i Hz. Hakk'da Yezîd de ser-keşân olsun

Şehâdet şerbeti Âl-i Abâ'ya Kevser-i ma'nâ
Bütün ehl-i îmâne cümlesi dârü'l-emân olsun

Muhammed Lütfî'yi rûz-i cezâ dûr eyleme yâ Rab
Maiyet-i şühedâda o gün ehl-i îmân olsun

HÜSEYİNİ NEFES HABİB-İ KİBRİYÂ AĞLAR

Güfte : Alvarlı Efe

Beste : ?

Habîb-i Kibriyâ ağlar bugün eyyâm-ı mâtemdir
Aliyyü'l-Murtezâ ağlar bugün eyyâm-ı mâtemdir

Semâvât u zemîn ağlar bugün âlem kara bağlar
Bugün hayru'n-nisâ ağlar bugün eyyâm-ı mâtemdir

O şâhın derdine yandı bu âlem kana boyandı
Bugün âh Arş'a dayandı bugün eyyâm-ı mâtemdir

Cinânın hûr u gilmânı bugün ağlar o sultânı
Melekler eyler efgânı bugün eyyâm-ı mâtemdir

Görünce şems-i sâdâtı cihân nûr-ı hidâyâtı
Eder eşyâ münâcâtı bugün eyyâm-ı mâtemdir

Huseyn evlâd-ı Zehrâdır mukarreb ind-i Mevlâdır
Zehî kadr-i mu'allâdır bugün eyyâm-ı mâtemdir

Bu hikmet-hânedede sultân olunca kân ile elvân
Bugün ağlar zevi'l-îmân bugün eyyâm-ı mâtemdir

Hudâ'nın Lutfî ihsânı olur dostları kurbânı
Yere dökülür al kânı bugün eyyâm-ı mâtemdir

HÜSEYNİ MERSİYE GÜL AĞLAR SÜMBÜL AĞLAR

Güfte : Alvarlı Efe

Beste : Ender Doğan

Huseyn'in ser-güzeştin ger duyarsa
Gül ağlar bülbül ağlar sümbül ağlar
Bu derd ehline her kim ki uyarsa
Gül ağlar bülbül ağlar sümbül ağlar

Ayırdı ravzadan Âl-i Abâ'yı
Veli kılmadılar ahde vefâyı
Huseyn'e etdiler cevır ü cefâyı
Gül ağlar bülbül ağlar sümbül ağlar

Fâtımâ dâne dâne gözlerinden
Döker kan yaş akar gül yüzlerinden
Çıkar âteşleri dil-sûzlerinden
Gül ağlar bülbül ağlar sümbül ağlar

Hûdâ'dan iste Lutfi bu berâtı
Ne mümkün suya sürmek anda atı
Görür evlâd-ı Peygamber Fırat'ı
Gül ağlar bülbül ağlar sümbül ağlar

HÜSEYİNİ İLAHİ CAN Ü DİLDEN HAKDAN İSTE...

Güfte : Muhibbi Hz

Beste : Muhibbi Hz.

Usül : Sofyan

Cân u dilden Hakk'dan iste
Hasan Hüseyin aşkına
Ne dileğin varsa söyle
Hasan Hüseyin aşkına

Resûlüne salât sürsen
Ravzasına yüzler sürsen
Varını da fedâ kılsan
Hasan Hüseyin aşkına

Merhametli olan kişi
Âsân olur her bir işi
Miskinlere verin aş
Hasan Hüseyin aşkına

Âsîlere öğüt dağıt
Gönül yapıp gamın dağıt
Çocuklara şeker dağıt
Hasan Hüseyin aşkına

Ehl-i beyti bilebilsek
Yollarında gidebilsek
Canımızı verebilsek
Hasan Hüseyin aşkına

Muradına ereceksin
Hakk'ı Hakk'la bileceksin
Muhibbî'yi seceveksin
Hasan Hüseyin aşkına

UŞŞAK İLAHİ ÂBİDAN-I MUSTAFA'YIZ BİZ...

Güfte : Hilmi Dede Baba (Bektâşi)

Beste : Hüseyin Sebilci (Uşşâki)

Usül : Düyek

Âbidân-ı Mustafa'yız biz Hüseynîlerdeniz
Âşıkân-ı Mürtezâ'yız biz Hüseynîlerdeniz
Başımız top eyledik şâh-ı şehîdân aşkına
Can fedâ-yı Kerbelâ'yız biz Hüseynîlerdeniz

Hamse-i ehl-i kişâyız serde tâc-ı fahrimiz
Derviş-i fahr-i rızâyız biz Hüseynîlerdeniz
Hacı Bektaş-ı Veli'dir pîrimiz Hilmi Dede
Bende-i Âl-i Abâ'yız biz Hüseynîlerdeniz

DÜĞÂH MÂYE İLAHİ HEY BE ZALİM N'OLDU AHMED NESLINE

Güfte : Yunus Emre

Beste : ?

Usül : Sofyan

Hey be zalim n'oldu Ahmed nesline
Gökte melek yerde insan ağladı

Yezidler cem olmuş mazlum üstüne
Al kanlar içinde yürek dağladı

Kıydı zâlim ol Muhammed nesline
Gökte melek yerde ihvan ağladı

Âşık Yunus şimdi ciğer dağlasın
Varıp ol Mevlâ'ya bugün ağlasın

HÜSEYNİ İLAHİ CAM-I MUHABBET İÇTİK

Güfte : Hayrullah Taceddin Yalım

Beste : Hayrullah Taceddin Yalım

Usül : Sofyan

Câm-ı muhabbet içdik
Hüseynîyiz Hüseynî
Hubb u sivâdan geçdik
Hüseynîyiz Hüseynî

Dost likâsını sürdük
Hâne-i kalbe girdik
Dîdârı bunda gördük
Hüseynîyiz Hüseynî

Esrâr-ı aşk bizdedir
Zevk-i sohbet bizdedir
Sırr-ı vahdet bizdedir
Hüseynîyiz Hüseynî

Muktedâmız Muhammed
Nazargâhımız Ali
İsrimiz Rıfâîdir
Hüseynîyiz Hüseynî

UŞŞAK İLAHİ ELESTÜ'BI RABBİKÜM HITÂB OLUNDUK

Güfte : Hâfız Nezih Tolon

Beste : Hâfız Nezih Tolon

Usûl : Sofyan

Elestü'bi Rabbiküm hitâb olunduk
Kâlubelâ dedik Hakk'a kul olduk
Allah Allah diyerek huzûra durduk

Bende-i Âl-i Âbâ Hüseyînîyiz biz
Bende-i Cerrâhî Halvetîyiz biz

Cân-ı yâr-ı bâsafâ serde tâcımız
Hamse-i Âl-i Âbâ canda cânımız
Şühedâ-yı Kerbelâ âh ü zârımız

Bende-i Âl-i Âbâ Hüseyînîyiz biz
Bende-i Cerrâhî Halvetîyiz biz

Sözlerim doğru lâkin uymaz özüme
Hâfız kulun aczini vurman yüzüne
Şeyhim himmet eyle varam izine

Bende-i Âl-i Âbâ Hüseyînîyiz biz
Bende-i Cerrâhî Halvetîyiz biz

HÜZZAM İLAHİ KURRETÜ'L AYN-İ HABÎB-İ KİBRİYÂSIN YÂ HÜSEYN...

Güfte : Kâhyazâde Arif BEY

Beste : Hacı Arif BEY

Usûl : Düyek

Kurretü'l 'ayn-i habîb-i kibriyâsın yâ Huseyn
Nûr-i çeşm-i şâh-ı merdân Mürtezâsın yâ Huseyn

Hem ciğerpâre-i Zehrâ Fâtımâ Hayrûnnisâ
Ehl-i beyt-i Müctebâ Âl-i Abâsın yâ Huseyn

Sana gülle dokunan ümmid eder mi mağfiret
Gonca-i gülşen saray-ı Mustafâ'sın yâ Huseyn

Ehl-i mahşer dest-i Hayder'den içerken kevseri
Sen susuzlukla şehid-i Kerbelâ'sın yâ Huseyn

Vâlidin şânına dendi "Lâ fetâ illâ Ali"
Mazhar-ı sırr-ı etemm-i "Lâ fetâ"sın yâ Huseyn

Halkan ve hulkan müşâbihsin Resulullâh'a sen
Nâzenîn-i enbiyâ ü evliyâsın yâ Huseyn

Seyyid-i şübbân-ı cennet dendi şânında senin
Pîşivâ-yı etkiyâ vü asfiyâsın yâ Huseyn

Sad hezârân la'net olsun ol yezidin cânına
Nice kasd etdi sana nûr-i Hudâ'sın yâ Huseyn

Kıl şefaât Ârif'e ceddin Muhammed aşkına
Arsa-i mahşerde makbûl er-recâsın yâ Huseyn

HÜZZAM İLAHİ GÖZÜM Kİ KÂNE BOYANDI

Güfte : Mustafa Saffet Efendi

Beste : ?

Usûl : Nim Sofyan

Gözüm ki kâne boyandı
Şarâbı neyleyim
Ciğer ki odlara yandı
Kebâbı neyleyim

Açıldı mü'mine cennet
Saçıldı âleme rahmet
O gün de bî-çâre Saffet
Hisâbı neyleyim

HÜZZAM İLAHİ ZÂLİMLER EL VURUB ŞİMŞİR-İ CAN RÜBÂYÂ..

Güfte : Kâzım Paşa

Beste : Hüseyin Sebilci Okurlar

Usül : Yürük Semâi

Zâlimler el vurub hep şimşir-i can rübâyâ
Kasd etdiler serâpa evlâd-ı Mustafâ'ya
Devrân olup müsâit ol kavm-i bî-hayâyâ
İsâl olundu bî-dât serhaddi intihâyâ
Kimler eder tahammül yâ Rab bu ibtilâyâ
Âmâc edib vücûdun bin nâvek-i kazâyâ

Düşdü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril varıb haber ver Sultân-ı Enbiyâ'ya

Cûş eyleyib belâyâ mânend-i mevc-i tufan
Keşti-i Ehl-i Beyt-i kıldı şikest ü vîrân
Maltûl olub serâser Ashâb-ı Âl-i Zîşân
Yektarev oldu ol meh çün âfitâb-ı rahşân
Her yandan etdi savlet hınzır veş yezîdân
Ser tâ be-pâ vücûdun zahm eyleyib kızıl kan

Düşdü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril varıb haber ver Sultân-ı Enbiyâ'ya

Ashâb-ı Alî'nin hep kibar-ı vü sığırı
Bir bir kılıb önünde azm-i huzûr u bârî
Dil-tenk edib susuzluk tâ arşe oldu sârî

Ezvâc-ı tâhirâtın feryâd-ı b-karân
Her yüzden etdi tazyîk âda o şehriyârı
Âhir çıkıb elinden dâmân-ı ihtiyârı

Düşdü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril varıb haber ver Sultân-ı Enbiyâ'ya

Yâran olub serâba mest-i mey-i şehâdet
Meydanda kaldı tenhâ ol mihr-i evc-i hâcet
Bu hâl olub adûya sermâye-i cesâret
Etrâfın aldı birden o kavm-i pür delâlet
Yetmiş iki yerinden mecruh olub nihâyet
Bundan ziyâde harbe Hakk vermeyüb icâzet

Düşdü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril varıb haber ver Sultân-ı Enbiyâ'ya

Ol şâh-ı dil-penâhı tenhâ görünce düşman
Etdi hücûm u savlet şiddetle her taraftan
Bir hâle vardı âhir zahm-i hâdengi ahen
Mânend-i kasr-ı cennet cisminde olu rûşen
Envâ'i yârelerden her cânibinde revzen
Kâzim olub nihâyet bîtâb (o) harb ederken

Düşdü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril varıb haber ver Sultân-ı Enbiyâ'ya

KONSER KADROSU

Proje Genel Sanat Yönetmeni

Murat ÖZER

İCRA HEYETİ

Solis
Mersiyehân
Koro

Ender Doğan
Celal Yılmaz
İbrahim Kararoğlu
Adem Tay
Bülent Nurcan
Orçun Güneşer
Suat Güney
Niyazi Çapar

SAZ HEYETİ

Ritim
Ritim
Ney
Ney
Kanun
Ud
Tambur
K. Kemeñçe
Çello

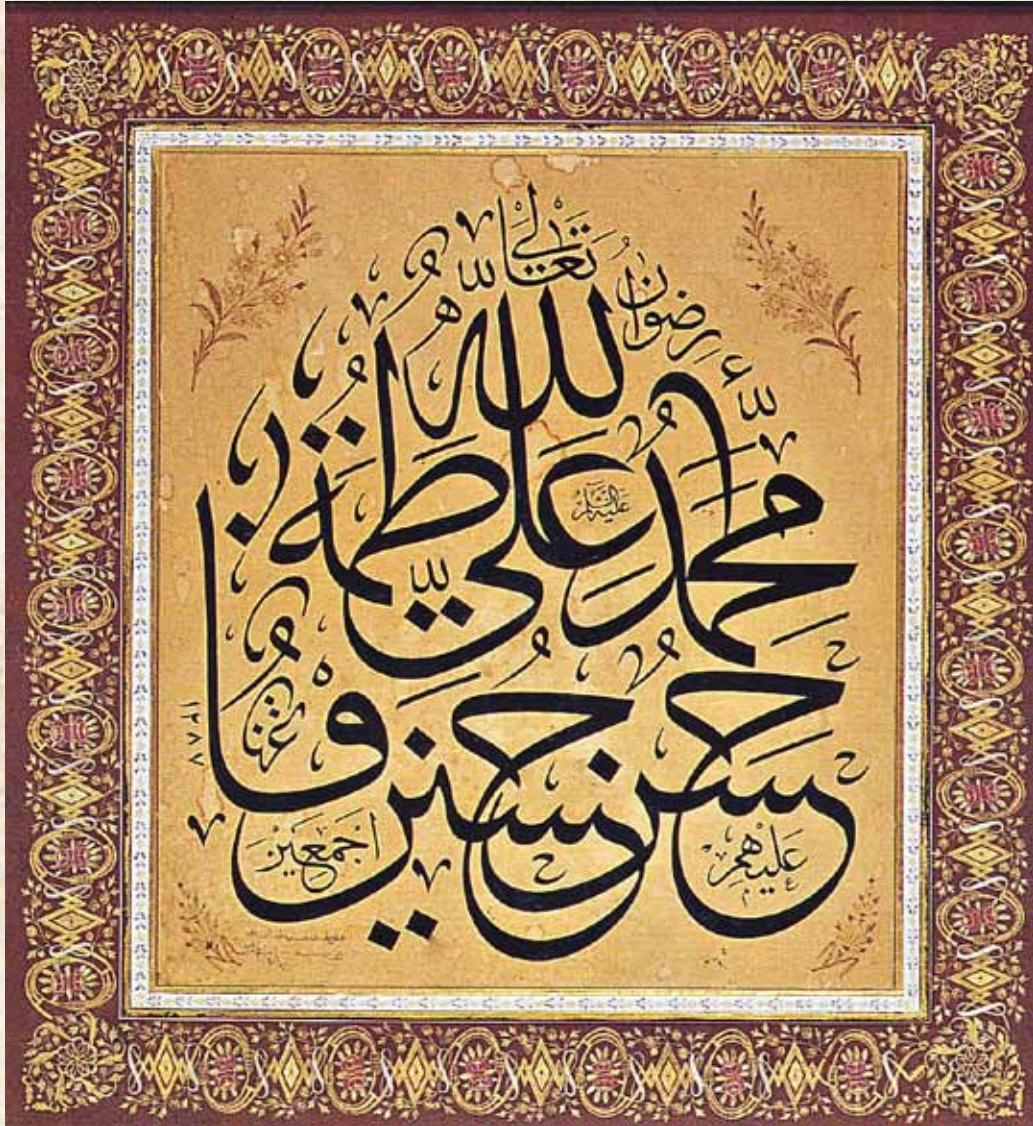
ÂYÂN MUSİKİ TOPLULUĞU

Murat Özer
Mehmet Salih Sırmaçekiç
Hüseyin Özkılıç
İdris Melih Berse
Fatih Erdaş
Ersin Ersavaş
Hulusi Babalık
Mustafa Selçuk Eraslan
Volkan Ertem

AŞURE GÜNÜ (10 MUHARREM)

Bugüne “Âşura” denmesinin sebebi, Muharrem ayının onuncu gününe denk geldiği içindir. Hadis kitaplarında geçtiğine göre ise, bu güne bu ismin verilmesinin hikmeti, o günde Cenâb-ı Hak on peygamberine on değişik ikram ve ihsan ettiği içindir. Bu ikramlar şöyle belirtilmektedir:

- 1 Allah, Hz. Musa’ya (a.s.) Âşura Gününde bir mucize ihsan etmiş, denizi yararak Firavun ile ordusunu sulara gömmüştür.
- 2 Hz. Nuh (a.s.) gemisini Cûdi Dağının üzerine Âşura Gününde demirlemiştir.
- 3 Hz. Yunus (a.s.) balığın karnından Âşura Günü kurtulmuştur.
- 4 Hz. Âdem’in (a.s.) tevbesi Âşura Günü kabul edilmiştir.
- 5 Hz. Yusuf kardeşlerinin atmış olduğu kuyudan Âşura Günü çıkarılmıştır.
- 6 Hz. İsa (a-s.) o gün dünyaya gelmiş ve o gün semâya yükseltilmiştir.
- 7 Hz. Davud’un (a.s.) tevbesi o gün kabul edilmiştir.
- 8 Hz. İbrahim’in (a.s.) oğlu Hz. İsmail o gün doğmuştur.
- 9 Hz. Yakub’un (a.s.), oğlu Hz. Yusuf’un hasretinden dolayı kapanan gözleri o gün görmeye başlamıştır.
- 10 Hz. Eyyûb (a.s.) hastalığından o gün şifaya kavuşmuştur.

“Allah - Muhammed - Ali - Fâtıma - Hasan - Huseyn”

Celî sülûs istif / Hattat : İzzet Efendi

BAŞAKŞEHİR
BELEDİYESİ

www.basaksehir.bel.tr